

От президент
Хенри Б. Айринг

Първи съветник в
Първото Президентство

Гласът Господен

Учение и Завети приканва всички хора навсякъде да чуят гласа на Господ Исус Христос (вж. У. и З. 1:2, 4, 11, 34; 25:16). Тя е изпълнена с Неговите послания, предупреждения и насърчителни призиви, дадени чрез откровение на избрани пророци. В тези откровения можем да видим как Бог може да отговаря на нашите молитви с послания на напътствие, мир и предупреждение.

В молитвите си ние искаме да узнаем какво Бог желае да вършим, какво следва да направим, за да открием мир и щастие в този и в идния живот, и какво ни чака напред. Учение и Завети е пълна с отговори на подобни въпроси, задавани от обикновени хора и от пророци в смирена молитва. Тя може да бъде скъпоценен пътеводител, който да ни научи как да получаваме отговори на въпроси за земното ни добруване и вечно спасение.

Ключът са смирението и вярата в Господ Исус Христос. Оливър Каудъри получава отговор от Господ относно желанието си да помага в превода на Книгата на Мормон: “Помни, че без вяра не можеш да сториш нищо; затова искай с вяра. Не се отнасяй лекомислено към тези неща; не искай това, което не трябва” (У. и З. 8:10).

Отново и отново в Учение и Завети Господ изисква вяра и смирение, преди да даде Своята помощ. Една причина за това е че отговорите Му може да не

дойдат по начина, който очакваме. Нито път винаги са лесни за приемане.

Историята на Църквата и преживяванията на нашите предци илюстрират тази реалност. Моят праядо Хенри Айринг се молел горещо да узнае какво следва да прави, когато чул проповядването на възстановеното Евангелие през 1855 г. Отговорът дошъл в един сън.

Той сънувал, че седи на маса със старейшина Ерастъс Сноу от Кворума на дванадесетте апостоли и с един друг старейшина на име Уилям Браун. Старейшина Сноу му преподавал принципите на Евангелието за около един час. После старейшина Сноу казал, “В името на Исус Христос аз ти запovedвам да бъдеш кръстен и този мъж (старейшина Браун) ... ще те кръсти.”¹ Семейството ми е благодарно, че Хенри Айринг имал вярата и смирението да бъде кръстен в 7:30 ч. сутринта в един басейн за дъждовна вода в Сейнт Луис, Мисури, САЩ, от старейшина Браун.

Отговорът на молитвата му не дошъл като глас от Господ, който да бъде чул. Дошъл във видение и сън през нощта, както станало с Лехий (вж. 1 Нефи 8:2).

Господ ни учи, че отговорите може да дойдат и като чувства. В Учение и Завети Той учи Оливър Каудъри, “Аз ще ти кажа в ума ти и сърцето ти чрез

Светия Дух, Който ще дойде върху ти и Който ще обитава в сърцето ти” (У. и З. 8:2).

И Той насърчава Оливър по следния начин: “Не говорех ли мир на ума ти относно този въпрос? Какво по-велико доказателство можеш да имаш от това на Бога?” (У. и З. 6:23).

Учение и Завети, историята на Църквата и историята, водена от Хенри Айринг за неговата мисия веднага след кръщението му са ме научили, че отговорите могат да бъдат почувствани като предупреждение, също и като мир.

През април 1857 г. старейшина Парли П. Прат от Кворума на дванадесетте апостоли присъства на конференция, проведена в днешна Оклахома, САЩ. Хенри Айринг пише, че умът на старейшина Прат “бе изпълнен с мрачни и депресиращи мисли ... без да е в състояние да съзре бъдещето или някакъв път за спасение.”² Хенри записва тъжните новини незабавно след мъченичеството на апостола. Старейшина Прат продължил пътуването си въпреки чувството за опасност, точно както Пророкът Джозеф трябвало да отиде в Картидж.

Свидетелството ми е, че Господ винаги отговаря на смирената молитва с вяра. Учение и Завети и личния ни опит ни учат как да разпознаем тези отговори и да ги приемем с вяра, независимо дали те са напътствие, потвърждение на истина или предупреждение. Моля сее винаги да се ослушваме и да разпознаваме любящия Господен глас.

БЕЛЕЖКИ

1. “The Journal of Henry Eyring: 1835–1902” (unpublished manuscript in author’s possession).
2. “The Journal of Henry Eyring: 1835–1902.”

ПРЕПОДАВАНЕ ОТ ТОВА ПОСЛАНИЕ

1. Обмислете дали да прочетете заедно абзаците за молитвата в това послание. Докато четете, помолете членовете на семейството да слушат внимателно как Бог отговаря на молитвите. Помислете да дадете свидетелство за важността на молитвата.

2. Учение и Завети е пълна с отговори на въпроси, задавани от хора в молитва. Какво би станало, ако отговорите на въпросите им (откровенията) никога не бяха записани? Насърчете семейството да се научат да разбират, разпознават и следват подтиците на Духа.

Те може да пожелаят да запишат мислите си относно молитвата в своите дневници.

МЛАДЕЖИ

Ослушвайте се за подтиците

От Мария Изабел Молина

Една вечер по-малката ми братовчедка избяга от къщи, тъй че побързах да тръгна да я търся. Докато шофирах, се молах Духът да ми помогне. Знаех, че Бог ще ми отговори и ще ми даде насока и се старях да се ослушвам за подтиците на Духа. Но като не чувах нищо, започнах да се отчайвам и ми струваше, че Духът не ми подсказва нищо.

Макар че ми се щеше да продължа да я търся подалеч, почувствах, че следва да остана в района около дома на братовчедка ми. Тъй че реших още веднъж да мина из района. Както бях спряла на една пресечка, видях силуета на крачешо младо момиче. Бях намерила братовчедка си!

Докато слизах от колата и тичах към нея, осъзнах, че Духът ме е направлявал през цялото време, като ми е помогнал да почувствам, че следва да остана в същия район. Понеже се бях ослушвала за тих глас, почти бях пренебрегнала подтиците на Духа. И тогава осъзнах колко много пъти ние няма да чуваме глас, а ще усещаме впечатления в сърцата си.

Толкова бях благодарна за напътствието на Духа. Той наистина е винаги тук! Както казват Писанията, “Светият Дух ще стане ваш постоянен сподвижник” (У. и З. 121:46).

Ако сме достойни за напътствието на Духа и му обръщаме внимание, можем да бъдем оръдия в ръцете Божии и да правим добро на много хора. С постоянното спътничество на Духа ние ще узнаем начина и пътя, по който следва да вървим.

ДЕЦА

Приключението, наречено молитва

Президент Айринг учи, че молитвите може да получават отговор по различни начини. Може да преживеете истинско приключение, изследвайки Писанията, за да откриете някои от тези начини.

Прегледайте всеки стих по-долу. В дневника си опишете с по няколко думи какво казват тези стихове за отговорите на молитвата.

Можете също да запишете в дневника си собствени преживявания как ваши молитви са получили отговор.

Иоана 14:26

Учение и Завети 6:22–23

Учение и Завети 8:2

Учение и Завети 9:8–9

Притчи 8:10–11

вяра, семейство, взаимопомощ

Мисионерска работа

Изучете този материал с молитва и, ако е уместно, го обсъдете с посетените от вас сестри. Използвайте въпросите, за да помогнете в укрепването на сестрите и за да превърнете Обществото за взаимопомощ в активна част от собствения си живот.

Светиите от последните дни са изпратени да се трудят в Господното лозе “за спасяването на душите на човеците” (У. и З. 138:56), което включва мисионерската работа. Не ни трябва официално призвание за мисия, за да споделяме Евангелието. Хората, чиито живот ще бъде благословен от Евангелието, са около нас, и като се подготвим, Господ ще ни използва. Посещаващите учителки могат да прегърнат духовните си отговорности и да помагат “да се осъществят безсмъртието и вечният живот на човека” (Моисей 1:39).

Когато Пророкът Джозеф Смит организира Обществото за взаимопомощ през 1842 г., той казва, че жените не само трябва да се грижат за бедните, но и да спасяват души.¹ Това все още е наша цел.

“Господ ... дава свидетелство за истината на онези, които ще го споделят с други хора”, казва президент Дитер Ф. Ухтдорф, втори съветник в Първото Президентство. “Нещо повече, Господ очаква ние, членовете на Неговата възстановена Църква, също да “отваря(ме) уст(ите си) по всяко време, провъзгласявайки евангелието (Му) с глас на ликуване” (У. и З. 28:16) ... Понякога

свидетелство от едно изречение може да задейства събития, които да въздействат на нечий живот за вечността”².

От Писанията

Учение и Завети 1:20–23; 18:15; 123:12

От нашата история

История на Олга Коварова от бившата Чехословакия е един пример за мисионерска работа на член на Църквата от историята на нашето Общество за взаимопомощ. През 70-те години Олга била докторант в университета и копнеела да задълбочи духовния си живот. Тя забелязала 75-годишния Отакар Войкувка, светия от последните дни. “На мен той ми изглеждаше 75-годишен на възраст, но почти на 18 г. в сърцето си и пълен с радост”, казва тя. “Това бе толкова необичайно в Чехословакия в онова време на отричане на всички идеали”.

Олга попитала Отакар и семейството му как са открили радостта. Те я представили на други членове на Църквата и й дали Книгата на Мормон. Тя я прочела жадно и скоро била кръстена и потвърдена. Оттогава Олга оказва положително влияние в

един свят на политическо потисничество и религиозно преследване. Тя служи като президентка на Обществото за взаимопомощ в своя малък клон и помага за спасяването на душите на други хора, като ги довежда при Христос.³

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. *Учения на президентите на Църквата: Джозеф Смит* (2007 г.), стр. 453.
2. Дитер Ф. Ухтдорф, “Чакайки по пътя за Дамаск”, *Лиахона*, май 2011 г., стр. 76–77.
3. Вж. *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 92–95.

Какво мога да направя?

1. Следвам ли подтиците на Светия Дух, докато споделям свидетелството си със сестрите, които посещавам?
2. Как помагам на сестрите, за които отговарям, да учат Евангелието?

За повече информация отидете на reliefsociety.lds.org.